

РЕШЕНИЕ

№ 4087

гр. София, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 81 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СВЕТЛАНА ХР. ПЕТКОВА

при участието на секретаря ПАОЛА ЦВ. РАЧОВСКА
като разглежда докладваното от СВЕТЛАНА ХР. ПЕТКОВА Гражданско дело
№ 20221110154555 по описа за 2022 година

Предявени са установителни искове по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК с правно основание чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл. 430, ал. 1 ТЗ, вр. чл. 9 ЗПК, вр. чл. 99 ЗЗД и чл.86 ЗЗД от „Еос Матрикс“ ЕООД срещу Е. П. Е. за сумата от 669,99 лв., представляваща неплатени вноски по главница с настъпил падеж за периода от 14.02.2021г. до 14.10.2021г. по договор за потребителски кредит № 3450930/19.11.2018г., сумата 108,78 лв., представляваща възнаградителна лихва за периода от 14.02.2021г. до 14.10.2021г., сумата 51,18 лв., представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за периода от 14.02.2021г. до 18.11.2021г. - датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК - 18.11.2021г. до окончателното изплащане на вземанията, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. 66039/2021г. по описа на СРС, 81 състав.

Ищецът „Еос Матрикс“ ЕООД твърди, че между „Уникредит Кънсьюмър Файненсинг“ ЕАД и ответника, е сключен Договор за потребителски паричен кредит № 3450930/19.11.2018г., по силата на който кредиторът предоставил кредит в размер на 3408,11 лева. Излага, че ГЛП към датата на сключване на договора е в размер на 9,99 % , ГПР по кредита е 11,49 %, както и че ответникът се задължил да погасява отпуснатия кредит на 48 месечни вноски. Твърди, че крайният срок на погасяване на кредита е 14.11.2022г. Поддържа, че след усвояване на кредита, кредитополучателят е погасявал, след което в преустановил плащане. Излага, че по силата на договор за продажба и прехвърляне на вземания от 17.02.2021г., вземането спрямо ответника, произтичащо от

договора за кредит, е прехвърлено на ищцовото дружество. Сочи, че уведомлението за извършено прехвърляне на вземания е изпратено на 07.04.2021г. до ответника на постоянния в договора адрес, като писмото се е върнало с отбелязване „непотърсено“. Развива съображения, че ответникът следва да се счита за уведомен и с връчването на уведомлението като приложение към исковата молба. При тези твърдения моли съда да уважи предявените искове. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника Е. П. Е., с който предявените искове се оспорват. Ответникът оспорва наличието на облигационни отношения между страните по процесния договор за кредит, като твърди, че липсва положен негов подпис, поради което прави искане за задължаване на ищеца да представи договора в оригинал. Оспорва да е налице валиден договор за цесия, както и да е надлежно уведомен за извършената цесия, като във връзка с последното излага подробни съображения. Счита, че доколкото не е уведомен за цесията, то настоящият ищец няма активна процесуална легитимация. Оспорва кредиторът да е предоставил сумата по процесния договор. Навежда доводи за нищожност на процесния договор на осн. чл.22, във вр. чл.10, ал.1 ЗПК, а именно, че шрифтът на договора не е 12, както и на осн. чл.11, ал.1 т.7-12 и т.20 ЗПК. Твърди, че договорът за кредит е нищожен и в частта, в която са уредени лихвите, поради противоречие с добрите нрави. Релевира възражение за изтекла погасителна давност по отношение на главницата и лихвите. Моли съда да отхвърли предявените искове. Претендира разноски.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

По предявените искове по чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 430 ал. 2 ТЗ, вр. чл.99 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже при условията на пълно и главно доказване следното: наличието на действително правоотношение по договор за потребителски паричен кредит от 19.11.2018г., по силата на който е предоставил на ответника парична сума и за него е възникнало задължение да я върне, заедно с уговорената между страните възнаградителна лихва, непогасеният размер на претендираната главница и възнаградителната лихва, както и че между ищеца и заемодателя е бил сключен договор за цесия на процесните вземания и длъжникът е уведомен писмено за прехвърлянето на процесните вземания.

В тежест на ответника и при доказване на горните обстоятелства е да докаже погасяване на задълженията на падежа.

Приложено е ч.гр.д. № 66039/2021г. по описа на СРС, 81 с-в, от което се установява, че по заявление на "ЕОС МАТРИКС" ЕООД е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК срещу Е. П. Е. за вземанията, предмет на настоящите искове. По делото е постъпило в срок възражение по чл. 414

ГПК. Искът е предявен в срока по чл. 415 ГПК. Изложеното сочи, че за ищеца е налице правен интерес от предявените установителни искове по чл. 422 ГПК и същите са процесуално допустими.

От представения и приобщен към доказателствения материал договор за потребителски паричен кредит № 3450930, сключен на 19.11.2018г. между Уникредит Кънсюмър Файненсинг ЕАД и Е. П. Е., се установява в производството, че на 19.11.2018г. между Уникредит Кънсюмър Файненсинг ЕАД, в качеството на кредитор и Е. П. Е., в качеството на кредитополучател, е сключен договор за потребителски паричен кредит, по силата на който кредиторът е предоставил на кредитополучателя потребителски кредит в размер от 3000 лева, а последният се е задължил да го върне на 48 погасителни вноски в размер от 86,53 лева, при уговорен годишен лихвен процент от 9,99 % и годишен процент на разходите от 11,49 %. Уговорена е такса за разглеждане на кредита от 60,00 лв. и еднократна застраховка към кредита с премия от 348,11 лв. като общия размер на кредита е 3408,11 лв., а кредитополучателят се е съгласил да върне сумата 4 153,46 лв. Във връзка с оспорване наличието на облигационна връзка, поради липса на положен подпис за кредитополучател, съдът е изискал оригинал на документа, който е представен от ищеца по делото. Видно от съдържанието на документа, е налице полагане на подпис за кредитор и кредитополучател на всяка страница, като автентичността на същите не е била оспорена в настоящото производство. Същевременно след запознаване с оригинала на договора за кредит и приложимите ОУ ответникът е взел отношение като е заявил, че няма да релевира нови доказателствени искания. Ето защо съдът намира, че по делото се установява съществуването на валидна облигационна връзка между страните.

От представен по делото и приобщен към доказателствения материал Индивидуален договор за продажба и прехвърляне на вземания (цесия) от 17.02.2021 г. към Рамков договор за продажба и прехвърляне на вземания (цесия) от 11.12.2020г., сключени между Уникредит Кънсюмър Файненсинг ЕАД, в качеството на цедент и "ЕОС МАТРИКС" ЕООД, в качеството на цесионер, се установява по делото, че заемодателят Уникредит Кънсюмър Файненсинг ЕАД е прехвърлил на "ЕОС МАТРИКС" ЕООД вземанията си срещу Е. П. Е. по процесния договор за потребителски паричен кредит № 3450930/19.11.2018г. По делото е представено пълномощно от цедента, с което се упълномощава цесионерът да изпълни задължението по чл. 99, ал. 3 ЗЗД. Предишният кредитор има правото да упълномощи новия кредитор да извърши съобщението до длъжника като негов пълномощник /решение № 156/30.11.2015 г., т. д. № 2639/2014 г. на II т. о. и решение № 137 от 2.06.2015 г. на ВКС по гр. д. № 5759/2014 г., III г. о. /. Към приложенията на исковата молба е представено уведомително писмо по реда на чл. 99, ал. 3 ЗЗД от цесионера до длъжника. Уведомлението, приложено към исковата молба на цесионера и достигнало

до длъжника с нея, съставлява надлежно съобщаване на цесията, съгласно чл. 99, ал. 3, пр. 1 ЗЗД, с което прехвърлянето на вземането поражда действие за длъжника на основание чл. 99, ал. 4 ЗЗД. Като факт от значение за спорното право, настъпил след предявяване на иска, извършеното по този начин уведомление следва да бъде съобразено от съда по силата на чл. 235, ал. 3 ГПК при разглеждане на иска на цесионера срещу длъжника /решение № 123/24.06.2009 г. по т. д. № 12/2009 г. състав на ВКС, II т. о., решение № 3/16.04.2014 г. по т. д. № 1711/2013 г. на ВКС, I т. о. и решение № 78 от 09.07.2014 г., т. д. № 2352/2013 г. на ВКС, II т. о. /. В тази връзка, съдът намира за неоснователно възражението направено от името на ответника по отношение на обстоятелството, че извършената цесия не е надлежно съобщена на ответника.

Предвид изложеното ищецът се явява материалноправно легитимиран да претендира всички вземания от договорното правоотношение по Договор за потребителски паричен кредит № 3450930/19.11.2018г., сключен между Уникредит Кънсюмър Файненсинг ЕАД, в качеството на заемодател и Е. П. Е., в качеството на заемополучател.

Предвид служебното задължение на съда, следва да бъде извършена проверка за нищожност на клаузите от сключения между Уникредит Кънсюмър Файненсинг ЕАД, в качеството на заемодател и Е. П. Е., в качеството на заемополучател, договор.

Съгласно императивната разпоредба на чл. 22 ЗПК, в приложимата редакция към датата на сключване на договора (преди изм. с ДВ бр. 35 от 22.04.2014 г., в сила от 23.07.2014 г.), когато не са спазени изискванията на чл. 10, ал. 1, чл. 11, ал. 1, т. 7 - 12 и 20 и чл. 12, ал. 1, т. 7 - 9, договорът за потребителски кредит е недействителен. Съгласно чл. 23 ЗПК, когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен потребителят връща само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други разходи по кредита.

Съгласно разпоредбите на чл. 11, т. 11 и т. 12 ЗПК договорът за потребителски кредит следва да съдържа погасителен план, съдържащ информация за размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски, последователността на разпределение на вноските между различните неизплатени суми, дължими при различни лихвени проценти за целите на погасяването. Според нормативно установените изисквания погасителният план следва да посочва дължимите плащания и сроковете и условията за извършването на тези плащания; планът съдържа разбивка на всяка погасителна вноска, показваща погасяването на главницата, лихвата, изчислена на базата на лихвения процент, и когато е приложимо, допълнителните разходи; когато лихвеният процент не е фиксиран или когато допълнителните разходи могат да бъдат променени съгласно договора за кредит, в погасителния план се посочва ясно, че информацията, съдържаща се в плана, е валидна само до последваща промяна

на лихвения процент или на допълнителните разходи съгласно договора за кредит. В случая в процесния договор за кредит се съдържа информация за броя на месечните плащания – 48, както и техният размер – 86,53 лева. Посочен е и падежът на всяко месечно плащане. Годишният процент на разходите не надхвърля петкратния размер на законната лихва по просрочени задължения съгласно чл. 19, ал. 5 ЗПК, а като се вземе предвид размера на предоставения кредит, неговия срок и необезпечения му характер, установеният годишен процент на разходите от 11,49 % не противоречи и на добрите нрави.

Неоснователни са доводите на ответника, че шрифтът на договора е по-малък от "12". Приетите по делото договор, приложение и Общи условия са изписани с шрифт, който позволява лесното им прочитане и възприемане на съдържанието, поради което при проверка от външна страна съдът приема, че шрифтът на договора не е по-малък от "12".

На следващо място, съдът приема, че клаузите в процесния договор относно уговорената възнаградителна лихва са действителни и не са нищожни като противоречащи на закона и на добрите нрави. В чл. 6 от ОУ е предвидено, че потребителят дължи плаваща лихва, начислена върху главницата, съобразно приложимия към съответния период променлив годишен лихвен процент, по методика за определяне на плаващата лихва, заложена в ОУ, която не подлежи на едностранна промяна. ГЛП се състои от два компонента - референтен лихвен процент + фиксирана надбавка. Променливия РЛП представлява осреднен депозитен индекс /ОДИ/, изчисляван от "УКФ" ЕАД на база лихвената статистика на БНБ с конкретно посочена таблица от нея, публикувана на интернет страницата на БНБ. Посочен е начина по който се изчислява като средно претеглен лихвен процент по целия обем на левови депозити на сектори Нефинансови предприятия и Домакинства в банковата система в България. Указано, че посочената методика за изчисление е публикувана на интернет страницата на "УКФ" ЕАД. Указано е че актуалната стойностна ОДИ се публикува на интернет страницата на кредитодателя в първия работен ден на всеки календарен месец. Договорна клауза е неравноправна, когато не е индивидуално уговорена, сключена е в нарушение на принципа за добросъвестност и създава съществено и необосновано несъответствие между правата и задълженията на страните и като резултат е във вреда на потребителя. Съобразно константната практика на касационния съд приложното поле на изключението по чл. 144, ал. 3, т. 1 от ЗЗП изисква изменението на цената да се дължи на външни причини, които не зависят от волята на търговеца или доставчика на финансови услуги и са породени от въздействието на свободния пазар и/или от акт на държавен регулатор. В тези хипотези се приема, че търговецът/доставчикът на финансови услуги не може да се счита недобросъвестен по смисъла на общата дефиниция за неравноправна клауза, съдържаща се в чл. 143, ал. 1 от ЗЗП. Другото изискване е договорните клаузи да бъдат формулирани по ясен и

недвусмислен начин, а потребителят предварително да е получил конкретна информация от какви фактори ще зависи промяната на цената на предоставената финансова услуга. Във формираната постоянна практика е прието, че уговорката в договор за банков кредит, предвиждаща възможност на банката за едностранна промяна на договорения лихвен процент въз основа на непредвидено в самия договор основание и когато такова договорено изменение не е свързано с обективни обстоятелства, които са извън контрола на доставчика на услугата, е неравноправна с оглед общата дефиниция на чл. 143 от ЗЗП. Конкретно по отношение на банковия кредит, уговорената неиндивидуално в договора за кредит възможност банката едностранно да увеличава първоначално уговорения размер на базовия лихвен процент при липса на клаузи, съдържащи ясни правила за условията и методиката, при които този размер може да се променя до пълното погасяване на кредита, не отговаря на изискването за добросъвестност, поради което по отношение на тази клауза изключението на чл. 144, ал. 3, т. 1 от ЗЗП е неприложимо.

В настоящия договор и общите условия към него, съдът намира, че промяната на РЛП се извършва едностранно от кредитодателя, но при настъпване на конкретни обективни факти, извън неговата преценка, каквато е лихвената статистика на БНБ, публикувана ежесечно от централната банка, като е посочена конкретната таблица, от която се вземат данните. Посочена е методиката за изчисление - като средно претеглен лихвен процент по целия обем на левови депозити на сектори Нефинансови предприятия и Домакинства в банковата система в България. Налична е и разписана Методика с ясна формула и посочване в нея на данните, необходими за изчислението и. Действително самото изчисление изисква знания, каквито средният потребител е възможно да няма за да го направи сам, но изходните данни за изчислението, даващи основание за промяната му, както и формулата, по която се извършва промяната, са извън субективната преценка на кредитодателя, и информацията за тях е достъпна за средния потребител. На следващо място следва да се отбележи че не всяка промяна на обявения ОДИ води до промяна на РЛП, а само ако тази промяна представлява изменение с повече от 0. 25 процентни пункта спрямо действащия към момента на промяната негов процент, което е изрично разписано в чл. 6, ал. 2 от общите условия към договора.

За установяване размера на претендираните вземания по делото е изслушано и прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза, което съдът при преценката си по реда на чл.202 ГПК кредитира като компетентно и безпристрастно изготвено, от което се установява, че отпуснатият кредит в размер на 3000 лв. по договор за потребителски паричен кредит 3450930/19.11.2018г. е бил предоставен, респективно получен от кредитополучателя Е. П. Е. на 19.11.2018г. по лична банкова разплащателна сметка на кредитополучателя. В допълнение се установява, че ответникът е извършил плащания по договора за кредит в общ размер от 1735,38 лева,

с която сума е погасена главница с падежи от 14.12.2018г. до 14.07.2020г., като главница с падеж 14.07.2020г. е погасена частично, договорна лихва по погасителни вноски с падеж от 14.12.2018г. до 14.07.2020г. включително, както и лихва за забава. Установява се още, че последното извършено плащане по процесния Договор за потребителски паричен кредит № 3450930/19.11.2018г., сключен между Уникредит Кънсюмър Файненсинг ЕАД, в качеството на заемодател и Е. П. Е., в качеството на заемополучател, е извършено от ответника на 01.02.2021г.

Извършените плащания от страна на ответника представляват извънсъдебно поведение, което съдът цени като признание съществуването на договорни отношения между страните, със съдържанието, обективизирано в Договор за потребителски паричен кредит 3450930/19.11.2018г., сключен между Уникредит Кънсюмър Файненсинг ЕАД, в качеството на заемодател и Е. П. Е., в качеството на заемополучател, както и признание на задължението на кредитополучателя за заплащане на уговорените между страните по кредитното правоотношение погасителни вноски. В допълнение вещото лице е посочило, че неплатените задължения по процесния договор за кредит за падежирали вноски за периода 14.02.2021г. до 14.10.2021г. са в размер на сумата 669,99 лева – главница, сумата 108,78 лева - възнаградителна лихва, както и неплатена лихва за забава в размер на 28,71 лева /при възприемане на дадения втори вариант за изчисляване размер на обезщетението за забава/. Съдът възприема изцяло направените от вещото лице по посочената експертиза доказателствени (фактически) изводи, тъй като експертизата е изготвена компетентно и добросъвестно, като експертът е изследвал пълно и задълбочено представените по делото доказателства, с оглед което и настоящата инстанция постави неоспореното от страните в производството експертно заключение в основата на доказателствени си изводи.

Във връзка с възражението за погасяване на вземането по давност, релевирано в отговора на исковата молба, съдът приема, че процесното вземане произтича от договор за кредит, разновидност на договора за заем, а за вземания, произтичащи от договор за заем, се прилага общата петгодишна давност предвид разпоредбите на чл. 110 и чл. 111 ЗЗД. В този смисъл е налице константна съдебна практика, обективизирана в решение № 540 от 20.12.2011 г. по гр. д. № 110/2011 г. по описа на ВКС, IV г. о., решение № 261 от 12.07.2011 г. по гр. д. № 795/2010 г. по описа на ВКС, IV г. о., решение № 28 от 05.04.2012 г. по гр. д. № 523/2011 г. по описа на ВКС, III г. о. и др. Уговорката между страните за връщане на предоставената като кредит сума на погасителни вноски не превръща кредита в такъв за периодични платежи, а представлява уговорка за изпълнение на задължението на части – по арг. за противното от чл. 66 ЗЗД. Когато вземането по кредита е разсрочено на отделни погасителни вноски, изискуемостта на съответната част от главницата настъпва в различни моменти по силата на постигнатото от страните съгласие, което има силата на закон между тях. За съответната част от главницата изискуемостта настъпва с изтичане на срока за

плащането ѝ, от който момент за тази част кредиторът може да търси изпълнение, вкл. и по съдебен, т. е. принудителен ред, поради което бездействието му се санкционира с течение на давностния срок по отношение на тази част от вземането по кредита. Давността се прекъсва на основание чл. 111, б. "б" ЗЗД с предявяването на иск за вземането, в случая - от депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, а именно - на 18.11.2021г., от който момент се счита предявен установителният иск (чл. 422, ал. 1 ГПК) и от който момент давността е прекъсната (чл. 116, б. "б" ЗЗД). В случая се претендират вноски за периода 14.02.2021г. до 14.10.2021г., поради което няма вземания, за които да е изтекла предвидената петгодишна погасителна давност. Ето защо и възражението за погасяване на вземането по давност съдът приема за неоснователно.

Ответникът не е ангажирал доказателства за погасяването на дълга в цялост, в т.ч. за исковата сума. Предвид изложеното по – горе, по иска с правно основание чл. 430, ал. 1 ТЗ, вр. чл. 9 ЗПК, вр. чл. 99 ЗЗД следва да се признае за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца сумата от 669,99 лева, представляваща главница договор за потребителски кредит № 3450930/19.11.2018г., за периода от 14.02.2021г. до 14.10.2021г., както и договорна възнаградителна лихва в размер на 108,78 лева за периода от 14.02.2021г. до 14.10.2021г.

Върху главницата от 669,99 лева се дължи законната лихва, считано от 18.11.2021г. до окончателното плащане /арг. от чл. 422, ал. 1 ГПК/.

По иска с правна квалификация чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Съгласно чл. 86, ал. 1 ЗЗД при неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Ищецът претендира обезщетение за забава в размер на 51,18 лв. /за претендираната главница /за периода от 14.02.2021г. до 18.11.2021г. За установяване на размера на дължимото обезщетение е изслушано заключението на ССЧЕ, като вещото лице в съдебно заседание уточнява, че обезщетението за забава в размер на сумата 28,71 лв. касае начислена само законна лихва върху главницата. Следователно претенцията на ищеца е основателна до размера от 28,71 лв. за периода 14.02.2021г. до 18.11.2021г., а до пълния предявен размер от 51,18 лв. следва да бъде отхвърлена.

По разноските:

При този изход на спора, право на разноски имат и двете страни.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ищецът има право на разноски за сумата общо 412,25 лева, представляващи платени държавна такса и депозит за ССЧЕ.

Съобразно разясненията, дадени с т. 12 от ТР № 4/2014 г. на ОСГТК на ВКС, в настоящото производство подлежи на реализация и отговорността за разноски в рамките на заповедното производство, като по правилото на чл. 78, ал. 1 и 8 от ГПК, в

полза на ищеца следва да се присъди сумата общо 24,25 лв. за платена държавна такса.

Ответникът в производството претендира разноски в исковото и заповедното производство, като е представил договори за правна защита и съдействие, съответно на основание чл.78, ал.3 ГПК с оглед отхвърлената част от исквете му се дължи сумата от 9,00 лв. за защита в заповедното производство и 12,00 лв. за защита в исковото производство

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че **Е. П. Е., ЕГН*******, с адрес: гр. София, жк. „Обеля 2“, блок 242, ет.11, ап.63, **ДЪЛЖИ НА „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, ЕИК 131001375**, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Рачо Петков Казанджията“ №4-6, на основание чл. 422, във вр. с чл. 415, ал. 1 ГПК, във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД, във вр. с чл. 430 ТЗ, вр. чл.9, ал.1 ЗПК, във вр. чл. 99, ал.1 ЗЗД сумата от **669,99 лева**, представляваща неплатени вноски по главница с настъпил падеж за периода от 14.02.2021г. до 14.10.2021г. по договор за потребителски кредит № 3450930/19.11.2018г., сумата **108,78 лева**, представляваща възнаградителна лихва за периода от 14.02.2021г. до 14.10.2021г., сумата **28,71 лева**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за периода от 14.02.2021г. до 18.11.2021г. - датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК - 18.11.2021г. до окончателното изплащане на вземанията, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. 66039/2021г. по описа на СРС, 81 състав, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за мораторна лихва за разликата над 28,71 лева до пълния претендиран размер от 51,18 лева.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, **Е. П. Е., ЕГН*******, с адрес: гр. София, жк. „Обеля 2“, блок 242, ет.11, ап.63, **ДА ЗАПЛАТИ на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, ЕИК 131001375**, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Рачо Петков Казанджията“ №4-6, сумата **412,25 лева**, представляваща разноски в исковото производство производството, както и сумата **24,25 лева**, представляваща разноски по ч.гр.д. 66039/2021г. по описа на СРС, 81 състав

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал.3 ГПК, **„ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, ЕИК 131001375**, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Рачо Петков Казанджията“ №4-6 **ДА ЗАПЛАТИ на Е. П. Е., ЕГН*******, с адрес: гр. София, жк. „Обеля 2“, блок 242, ет.11, ап.63, сумата **9,00 лева**, представляваща разноски за

адвокатско възнаграждение за защита в заповедното производство и сумата **12,00 лева**, представляваща разноси за адвокатско възнаграждение за защита в исковото производство.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____